

függhet a szelvényünktől alig 100 m-re É-ra, dr. Nagy Margit által a 80-as években feltárt lelőhellyel.

SZILAS GÁBOR

62. Budapest, XVII. Pesti út 5-7.

N

2001. január 8-9-én a Budapesti Történeti Múzeum Ős- és Népvándorláskori Osztálya a fenti cím alatti telek-együttesen (hrs. 120966/2, 120966/3, 120966/4, 120966/5, 120966/7, 120966/8, 120966/13, 120966/14, 120966/17.) végzett megelőző régészeti feltárást a beruházó megbízásából.

A több mint 6 hektáros területről ez idáig nem ismertünk régészeti leleteket; tekintettel azonban a földmunkával érintett terület nagyságára, valamint a Rákospatak relatív közelségére, indokoltnak éreztük egy szondázó feltárást elvégzését.

Munkánk során hat ÉK-DNy-i, illetve ÉNy-DK-i 10 m, illetve 5 m széles és változó hosszúságú szondát nyitottunk. Ezek közül a legnyugatibb kutatóárokban, és annak Ny-i bővítésében két késő népvándorlás kori körárkot tártunk fel, melyek közül az egyiket kettős gyűrű alkotott. Bejáratuk K-i irányból volt, belső területükön objektumot nem találtunk. Az árkok betöltéséből gazdag kerámia-, állatcsont-, valamint kőanyag látott napvilágot.

SZILAS GÁBOR

63. Budapest, XVII. Rákoskeresztúr, Csékút utca Ő, Szk, LT, Sza, Á

A Csékút u. és Pesti út sarkán elhelyezkedő, nagy kiterjedésű telken (hrs. 137615/18, 137617/2) a Rákos Teniszkлуб építését megelőzően végeztünk feltárást. A területen három szelvényt jelöltünk ki. A tenispályák és a parkoló alatti részen két kisebb kutatószondát nyitottunk. Ezek kiásásakor kiderült, hogy a minimális humuszréteg alatt 1,8-2,2 m mélységű, újkori törmelékes feltöltés húzódik. Mivel ezeken a területeken a földmunkák nem érintették a régészeti leleteket is tartalmazó altalajt, érdemi munkát csupán a klubépület alatti, alig több mint 500 m²-nyi területen végeztünk.

Mint a környékbeliektől megtudtuk, a szomszédos lakótelep építésekor lebontott házak romjaival töltötték fel a közeli Rákospatak mély fekvésű, vizenyős partját. Az átlagosan 2 m mélységű törmelék réteg alatt sötét, iszapos áradásos felület húzódott, amelynek mélyítése során folyamatosan kerültek elő régészeti leletek. Az áradmányos réteg eltávolítása után, az egyenetlen felszínű altalajban összesen 69 objektum került elő. Az árkok és a felületen egyelőre értelmezhetetlen rendszerű cölöplyukak mellett, szokványos gödrök is előkerültek. A területen több, egymásba folyó nagyobb objektum is volt, amelyekben tárolóedények töredékei, szövőszéknehezékek és salakmaradványok utaltak az eredeti funkcióra. Maguk az objektumok meglehetősen se-

kélyek voltak. Mélységük 2-45 cm között változott, és igen kevés leletet tartalmazott. A leletek többsége az objektumok feletti áradmányos rétegből került elő. Egy nagyobb mélységű gödör volt a területen, amelyben egy ló részleges csontváza feküdt.

Az igen kevés jellegtelen és rossz állapotú őskori kerámia és kőeszköz mellett ugyancsak kevés szarmata és Árpád-kori anyag is volt a területen. Hasonló arányban szerepeltek a lelőhely leletei között a szkíta és kelta jellegű leletek is. A korszakra jellemző orsógomb típusok mellett, behúzott peremű tálak, korsók, magas fülű csészék és más edények töredékei, valamint az üvegyártásra utaló salak, üvegolvadék és amphora alakú üvegyöngyök is előkerültek.

HORVÁTH M. ATTILA – KOVÁCS ESZTER

64. Budapest, XXII. Nagytétény, Campona Rő, Kö

2001. július 26-át követően tovább folytatódott a hatodik évadba lépő, 10 hétig tartó ásatás. Az ideai kutatásokkal, hasonlóképpen az elmúlt időszak feltáráshoz, régi ásatási eredmények és azok pontos helyszíneinek azonosítása mellett a közeljövőben kialakítandó Campona Régészeti Park tervezéséhez szükséges adatokat kívántuk tovább bővíteni.

Az idén tovább folytattuk az erőd K-i főkapuja, a porta principalis sinistra körzetében az előző években megkezdett kutatásokat. Egyrészt újabb adatokat nyertünk a via principalis és az erőd falat belülről követő út, a via sagularis kereszteződésében a kapu és a kaputoronyok közvetlen szomszédságában levő tér történetére vonatkozólag. Másrészt a K-i kapu patkó alakú elfalazása mögötti terület kutatási eredményei szolgáltatnak további adatokat, és helyezik új megvilágításba a kapu és az erőd későbbi hasznosításának történetét.

A K-i kapu és szűkebb környezete az 1996-ban létrehozott, a pontos tájékozódást elősegítő blokkrendszerünk szerint É-D-i irányban a „V” és a „W”, K-Ny-i irányú vonalon pedig a „13, 14 és a 15”-ös blokkok szelvényeibe esik.

Az 1998. év előkészítő munkálatait követve tovább folytattuk a feltárást a V-13. blokk III. és IV. szelvényében, a K-i kapu É-i tornyához kapcsolódó területen. Már az elmúlt évadok kutatásai igazolták azt, hogy közvetlenül a mai felszín alatt 15-16. századi kerámiával keletkezett, épület törmelékes réteg helyezkedik el. Ez alatt 35-40 cm mélyen már a késő római anyaggal datált rétegek találhatók. A terület jelentős újkori bolygatása és intenzív használata ellenére a III. szelvényben az elmúlt évben egy a 4. század végére keletkezhető agyagfalú épület két helyiségét tártuk fel, aminek a „b” szektorában a K-Ny-i irányú agyagfal D-i oldalán élére állított kőlappárral kialakított szájnyílású kemencét tártunk fel. A helyiségek a római rendszert követő tájolással az É-i kaputoronyhoz épültek. Ebből a helyiségcsoportból megismertük az É-i zárófalat, aminek hossza 6,8-7 m lehet,